

POGOSTO SI

P e i r e M i l l e t

Pogosto si samo grenak pepel
minulih svatb, ki zdaj jih krije noč,
a ljubim te — zaradi jasnih dni,
ko spet zasiješ lepa kot nekoč
in ko obala tvojega mesa
mi pred očmi v daljavi zablesti
kot bujno razveten odsev morjà.

VABILO

E m i l o B o n n e l

Pridi v mojo hišo, draga,
brajda mojega boš praga,
mojega ognjišča kamen,
sol boš, v juhi raztopljena,
roža, v oknu razcvetena,
v skrinji sivke cvet zaprt,
solza za mrtvaški prt.

ZADNJE POLETJE

P i e r r e L a g a r d e

Zadnje poletje
vsa pota Francije peljejo čez Ren
in glas morja je nasršen s strelami.
Rjaste reke sence
razmotavajo pesmi svetlobe in krvi.
Zadnje poletje križarskih vojska,
mórij, ki vpijemo po njih ob zori,
mórij, vadljajočih za usodo.

Prvo poletje
mórij, ki vpijejo upanje!